

[Arne Larsen.]

administrationen vil gøre sit til, at der i disse områder virkelig kommer en god udvikling i gang.

Med disse ord anbefaler jeg.

Kjær Rasmussen: Principielt er vi ikke imod egnsudvikling, men jeg må henvise til, hvad vor ordfører, hr. Sigsgaard, har sagt ved tidligere behandlinger om lovforslagets utilstrækkelighed. Sidst fremkom synspunkterne ved anden behandling den 4. februar i år, Folketingstidende sp. 3537. Med den motivering, der står anført her, vil vi undlade at stemme.

Bertel Pedersen: Når vi nu ved tredje behandling skal vedtage lovforslaget om ændringer i egnsudviklingsloven, er det rart at høre om den enighed, der er. Jeg føler trang til at takke, fordi jeg under dette lovforslags behandling har kunnet konstatere, at der er meget stor sympati for at give de isolerede områder en chance for at få del i den industrielle udvikling. Desværre må jeg sige, at sympati ikke er nok til at skabe ændringer; det har jo vist sig ved andenbehandlingen. Vi må nu se hen til, om man gennem det omtalte ødvalg har muligheder for at finde egnede løsninger.

De af den højtærede handelsminister fremsatte tanker om, at man fra regeringens side vil se på disse øers problemer i forbindelse med byrdefordelingslovgivningen, skal vel ses som en sympatisk tilkendegivelse af, at regeringen er opmærksom på, at disse områder har og får større vanskeligheder i tiden fremover.

Hvordan byrdefordelingen skal medvirke til øget industrialisering, er svært at se; byrdefordelingen vil fordele borgernes udgifter til sociale formål og til uddannelse og give en mere ensartet beskatning. Det er jo formålet at give lempelser, men øget beskæftigelse og dermed større indtjeningsmuligheder, altså hjælp til selvhjælp, er nok at foretrække fremfor mindre indtægter og større refusion gennem byrdefordelingen. Det gamle gode valgsprog, som står over mange af de tekniske skoler: „Arbejde adler“, er, trods det at det er gammelt, en evig sandhed. Vi må fra folketingets side forsøge at give disse områders befolkninger tro og håb på en fremtid, hvor man ved håndens

og åndens virke kan udvikle en tryk fremtid for kommende slægter.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg takker for den langt overvejende venlige tilslutning ved denne tredjebehandling og har for så vidt kun nogle enkelte bemærkninger dels i anledning af hr. Bertel Pedersens udtalelser, dels i anledning af den opfordring, et mindretal har givet mig om at pålægge egnsudviklingsrådet at administrere den foreslåede nye § 11 sådan, at man i videst muligt omfang anvender den maksimale tilskudsprocent for Bornholms vedkommende.

Jeg sagde allerede sidst — og jeg skal her kun kort gentage det — at der altid kan knytte sig visse betænkeligheder til anvendelsen af det maksimale tilskud, og at jeg måtte tage afstand fra, at man gennem disse tilskud ifølge den nye paragraf skulle gå ind på varigt at kompensere for sådanne ulemper, der kunne knytte sig til at placere virksomhederne i de udpegede områder. Derved risikerede man, at det blev en lov om varig støtte, hvilket ikke er tanken. Tanken er den, at man gennem investerings-tilskuddene skal give en hjælp til at begynde med, således at, kan jeg udtrykke det, man herved fremmer et projekt, som ellers ikke ville blive placeret det pågældende sted, eller, hvis det drejer sig om lokalt initiativ, som ellers ikke ville blive bragt til udførelse det pågældende sted.

Jeg må derfor holde for, at administrationen under egnsudviklingsrådet må fastholde, at tilskuddet må ydes efter en vurdering i de enkelte tilfælde med henblik på at gøre det tilstrækkelig attraktivt for en virksomhed enten at flytte ud eller at udvide på det pågældende område, og at procenten ikke bør gradueres efter investeringens geografiske placering inden for de udpegede områder. Her må yderligere komme det ind, at der i administrationen i høj grad må tages hensyn til virksomhedens levedygtighed på længere sigt, noget, der jo i allerhøjeste grad har betydning for den egn, i hvilken der gennemføres et egnsudviklingsprojekt: man er ilde hjulpen, hvis man har bragt virksomheder af ikke særlig stor levedygtighed til sådanne områder.

Jeg kan altså ikke tiltræde den opfordring, der ligger i betænkningen, men må